

Dansk Jagthunde Udvalgs

FÆLLES

MARKPRØVE

REGLER

for stående jagthunde

Nærværende markprøveregler afløser de pr 1. januar 2003 med senere ændringer gældende regler og træder i kraft den 1. februar 2004

Indholdsfortegnelse

Dansk Jagthunde Udvalgs Fælles Markprøve Regler	side	3
Kapitel 1. Markprøvernes formål		3
Kapitel 2. Administrative bestemmelser.....		4
Kapitel 3. Adgangsbetingelser		4
Kapitel 4. Præmiering/placering		4
Kapitel 5. Klasseinddeling.....		5
Kapitel 6. Championater.....		5
Kapitel 7. Prøvelederen – opgaver og kompetence.....		6
Kapitel 8. Dommeren – opgaver og kompetence.....		7
Kapitel 9. Praktiske bestemmelser i marken.....		7
Kapitel 10. Bedømmelsesgrundlaget for kontinentale.....		8
Kapitel 11. Bedømmelsesgrundlaget for engelske racer.....		9
Dommerudvalgets vejledning til FMR		11
Kapitel 12. Slæb- og apporтерingsprøve regler for kontinentale racer.....		14
Bilag 1		15
Vejledning til slæb- og apporтерingsprøve regler for kontinentale racer		18
Kapitel 13. Apporтерingsprøve regler for jagthunde.....		19
Bilag 2.....		20
Vejledning til apporтерingsprøve reglerne		22
Kapitel 14. Ræveslæbsprøve for kontinentale og engelske racer.....		23
Fortegnelse over de stående jagthunderacers indplacering i h.h.v. kontinental og engelsk racegruppe		24
Instruktion for skytter og terrænledere på markprøver, hvor der fældes fugl		25
Retningslinier for udtagelse af stående jagthunde til Danmarksmesterskabet		26
DJU's sanktioner og procedureregler i disciplinærsager		27
Indledning.....		
Kapitel I. Gældende bestemmelser om disciplinære foranstaltninger i DJU's vedtægter og i FMR.....		27
Kapitel II De enkelte sanktioner i DJU regi og den berørte personkreds		28
Kapitel III. Proceduren i klagesager.....		29

Vignet på forsiden: Jeppe Ebdrup
Skitser i kapitel 13: Steen Axel Hansen

Dansk Jagthunde Udvalgs Fælles Markprøve Regler

Kapitel 1. Markprøvernes formål

§ 1. Formålet er at fremme interessen for jagten med den stående hønsehund, at vurdere og fastslå de deltagende hundes jagt-lige egenskaber og dressérbarhed til vejledning for avlsarbejdet samt at stimulere interessen for veldresserede jagthunde for

derigennem at tilstræbe en højnelse af jagtkulturen og jagtens anseelse.

§ 2. Prøverne afvikles således, at de ligner jagt mest muligt.

Kapitel 2. Administrative bestemmelser

§ 3. *Stk. 1.* Dansk Jagthunde Udvalg (DJU) administrerer og fortolker Fælles Markprøve Regler (FMR). Hvor der i det følgende omtales markprøve af enhver art, andre prøver og udstillinger, menes der danske prøver og udstillinger godkendt af Dansk Kennel Klub (DKK) og DJU. Kun de anførte prøver ligger inden for DJU's kompetence.

Stk. 2. FMR er – med de afvigelser der fremgår af enkelte bestemmelser – fælles for kontinentale og engelske racer. De enkelte racer indplaceres i de to racegrupper af DKK efter indstilling fra DJU. De i racegrupperne for tiden indplacerede racer fremgår af ”Fortegnelse over de stående jagthunderacers indplacering i hhv. kontinental og engelsk racegruppe” (se side 25).

Stk. 3. Klage over en prøves afvikling eller bedømmelse, der ikke umiddelbart kan afgøres af prøvelederen, stiles skriftligt til DJU senest otte dage efter prøven, ellers afvises den. Samtidig med klagen erlægges et af DJU fastsat gebyr, der refunderes klageren, såfremt denne får medhold.

Stk. 4. Hvis en prøvedeltager overtræder gældende regler og ordensforskrifter, modarbejder den prøvearrangerende organisations eller specialklubs interesser eller optræder utilbørligt, kan prøvelederen bortvise den pågældende fra prøven. Indberetning skal ske

inden otte dage til organisationen/specialklubben, som beslutter, om sagen bør indbringes for DJU. En bortvist deltager fortaber tilmeldingsgebyret.

§ 4. Klagesager/indberetninger behandles af DJU i henhold til ”Dansk Jagthunde Udvalgs sanktioner og procedureregler i disciplinærsager” (se side 27). Heraf fremgår bl.a., at DJU kan udelukke en indklaget og dennes hunde(e) for en periode eller for bestandig.

§ 5. Organisationerne, dvs. Danmarks Jægerforbund (DJ), Dansk Kennel Klub (DKK) og Fællesrepræsentationen for Specialklubber for Stående Jagthunde i Danmark (FJD) samt specialklubberne, kan til deres vinderprøver og til fuldbrugsprøverne ansøge DKK om ret til at tildele CACIT.

§ 6. DJU afholder Danmarks mesterskabet (DM) og fastsætter de nærmere regler herfor. Der anvendes konkurrencebedømmelse.

§ 7. For skader forvoldt af hunde har ejeren/føreren ansvar i henhold til den almindelige lovgivning. Hunde, der deltager på prøver, skal derfor være behørigt ansvarsforsikrede.

Kapitel 3. Adgangsbetingelser

§ 8. Ejeren og føreren af en tilmeldt hund skal være medlem af den arrangerende organisation/specialklub, medmindre denne dispenserer herfra. Hunden skal inden tilmeldelse være registreret i Dansk Hundestambog i DKK eller tilsvarende FCI- anerkendt stambog. På de af DJU's apporтерingsprøver, der afholdes af DJ, kan DJU dispensere fra stambogskravet.

§ 9. *Stk. 1.* For at deltage på prøve skal en hund være vaccineret mod hundesyge. Er hunden ikke i forvejen vaccineret, skal første vaccination være foretaget senest 14 dage før prøvedagen, og vaccinationen må højst være fire år gammel. Dokumentation for vaccination medbringes.

Stk. 2. Følgende hunde er udelukkede fra at deltage:

- a) Kastrerede hanhunde og hanhunde med abnormt udviklede og fejlagtigt placerede testikler,
- b) synligt drægtige tæver og tæver med hvalpe under otte uger,
- c) hunde, der på prøvedagen ikke er fyldt 10 måneder. Dette gælder dog ikke for DJUs anerkendte apporтерingsprøver.

Stk. 3. Ønsker udenlandske kontinentale/engelske hundeførere at deltage på dansk brugs- eller vinderprøve, skal de dokumentere, at deres hunde har bestået Slæb- og Apporтерingsprøven for kontinentale racer (S&A prøven), DJU's apporтерingsprøve og/eller i deres hjemland har bestået prøver, der svarer til de danske.

§ 10. Inden for samme år kan en hund ikke starte på mere end én af organisationernes (DJ, DKK, FJD) efterårsvinderprøver.

Kapitel 4. Præmiering/placering

§ 11. *Stk. 1.* I ungdoms-, åben- og brugsklasse anvendes kvalitetsbedømmelse: "1. præmie", "2. præmie", "3. præmie" og "ingen præmie". En hund, der ikke har haft chance for fugl, og hvis præstation i øvrigt har berettiget en 1. præmie, tildeles betegnelsen "ikke for fugl".

Stk. 2. I åben- og brugsklasse kan 1. præmie kun tildeles en hund, der har ydet en i princippet fejlfri præstation. I alle kvalitetsklasser skal en hund have vist rejsning af fugl for at få 1. præmie samt have været afprøvet på åben mark; en unghund kan dog tildeles 1. præmie, hvis fuglen letter uden hundens skyld, d.v.s. uden at den stående hund har rørt sig. I alle kvalitetsklasser skal en hund have været afprøvet i mindst to slip for at få 1. præmie. I åben- og brugsklasse skal det ene slip vare ca. 20 minutter. En hund kan kun præmieres, hvis der er afgivet skud over den.

Stk. 3. I vinderklasse, der omfatter organisationernes og specialklubbernes vinderprøver, benyttes konkurrencebedømmelse. Afhængig af antal deltagende hunde skal der højst, jf. stk. 4, placeres det nedenfor nævnte antal hunde:

- a) mindst 2 deltagende hunde
- højst 1 placering
- b) mindst 4 deltagende hunde
- højst 2 placeringer
- c) mindst 6 deltagende hunde
- højst 3 placeringer
- d) mindst 10 deltagende hunde
- højst 4 placeringer
- e) mindst 15 deltagende hunde
- højst 5 placeringer
- f) mindst 20 deltagende hunde
- højst 6 placeringer.

Stk. 4. For at en placering i vinderklasse kan registreres på præmielisten og indføres i en hunds præmierregister i DKK, er det en betingelse, at hundens dagspræstation er præmieringsværdig målt i forhold til præmieringskravene i åben- og brugsklasse, jf. stk. 2. En sådan placering benævnes

”vinder”, fx ”1. vinder”. Hunde, der ikke placeres, får betegnelsen ”udgår”.

Stk 5. En hund, der er placeret som vinder, kan tildeles HP (hæderspris), såfremt dens dagspræstation opfylder kravet til en 1. præmie i åben- eller brugsklasse (jf. FMR § 11, stk. 2.)

Kapitel 5. Klasseinddeling

§ 12. *Stk. 1. Ungdomsklasse:* For hunde, der på prøvedagen er fyldt 10 måneder, og som ikke er fyldt 24 måneder.

Stk. 2. Åben klasse: For hunde af enhver alder, jf. dog § 9, stk. 2, c). Hunde, der har tre 1. præmier i åben klasse, kan ikke mere starte i denne klasse.

Stk. 3. Brugsklasse: For hunde af enhver alder, jf. dog § 9, stk. 2, c), som for kontinentale hundes vedkommende har bestået S & A-prøven/JUA-prøven (se § 33, stk. 2), for engelske DJU's apporteringsprøve/JUA-prøven. Hunde, der har tre 1. præmier i brugsklasse, kan ikke mere starte i denne klasse.

Stk. 4. Vinderklasse: Kontinentale: For hunde, som har opnået to 1. præmier i åben/brugsklasse/fuldbrugsprøve eller en kombination heraf, og som har bestået S & A-prøven/JUA-prøven (se § 33 stk. 3). Der

henvises i øvrigt til ”Dansk Jagthunde Udvalgs regler for afvikling og bedømmelse af vinderklasse for stående kontinentale jagthunde”.

Engelske: For hunde, der har opnået mindst én 1. præmie i åben- eller brugsklasse. For deltagelse i efterårsvinderklasse kræves tillige beståelse af DJU's apporteringsprøve eller JUA-prøven. Der henvises i øvrigt til ”Dansk Jagthunde Udvalgs regler for afvikling og bedømmelse af vinderklasse for stående engelske jagthunde”.

Stk. 5. Fuldbrugsprøve: For hunde, som har opnået 1. præmie i åben- eller brugsklasse og 1. præmie på schweissprøve. Hunde, der to gange har opnået 1. præmie på fuldbrugsprøve, kan ikke mere starte på denne prøve.

Kapitel 6. Championater

§ 13. *Stk. 1. Brugschampionat* tildeles hunde, der opfylder følgende krav:

- a) tre gange 1. vinder på vinderprøve, hvoraf de to skal være opnået om efteråret, hvor der fældes fugl. Den ene af sidstnævnte skal - uanset b) - være opnået på en dansk vinderprøve fælles for alle kontinentale h.h.v. engelske racer. Den ene af de to øvrige kan opnås på en norsk, svensk eller finsk fjeld- eller lavlandsprøve.
- b) hos kontinentale racer tæller ”bedste hund” med 1. præmie på fuldbrugsprøve som 1. vinder i vinderklasse,
- c) hos engelske racer tæller 1. vinder på Dansk Jagthunde Derby som 1. vinder på forårsvinderklasse,
- d) 1. præmie på udstilling opnået efter 24 mdr. alder.

Stk. 2. Jagtchampionat tildeles hunde, der opfylder følgende krav:

Kontinentale:

- a) 1. præmie på brugsprøve,
- b) 1. præmie på fuldbrugsprøve.
- c) stambogsført placering som ”vinder” på vinderprøve,
- d) ruhåret hønsehund skal være HD-fri (A-B),
- e) 1. præmie på udstilling opnået efter 24. mdr. alder.

Engelske:

- a) 1. præmie på brugsprøve,
- b) to stambogsførte placeringer, som enten 1., 2. eller 3. vinder på efterårs-vinderprøve. Den ene af disse placeringer kan erstattes af yderligere en 1. præmie på brugsprøve,
- c) 1. præmie på udstilling opnået efter 24. mdr. alder.

Kapitel 7. Prøvelederen – opgaver og kompetence

§ 14. Organisationerne eller specialklubberne udpeger en prøveleder, som er prøvens øverste administrative myndighed. Det påhviler prøvelederen:

- a) at påse, at prøvedeltagerne opfylder gældende adgangsbetainger,
- b) at foretage lodtækning efter tilmeldingsfristens udløb mellem de tilmeldte hunde om starttrækkefølgen og i tilfælde af overtegning at foretage lodtrækning om startberettigelse blandt alle rettidigt tilmeldte,
- c) at udpege dommer, terrænleder og evt. skytte(r) til hvert hold,
- d) at tilbagebetale tilmeldingsgebyr ved forudgående meddelelse om uventet løbskhed eller sygdom indtil tilmeldelsesfristens udløb. Ved senere afmelding kræves dyrlægeattest eller anden dokumentation forelagt,
- e) at etablere det nødvendige antal prøvehold, hvorved bemærkes, at holdstørrelsen i ungdoms- og åben klasse ikke bør overstige 12 hunde, i brugsklasse 10 hunde, på én-dags vinderprøve otte hunde,
- f) at søge holdene sammensat således, at der på blandede hold enten er mindst to

- par unghunde eller to par åben klasse hunde,
- g) at afvise løbske tæver på prøvedagen og sørge for, at disse fjernes fra prøveområdet; løbske tæver kan dog deltage i S & A-prøven og DJU's apporiteringsprøve under forudsætning af, at de først ankommer til prøveområdet, når de øvrige hunde er færdigbedømt,
- h) at udføre ledelsesmæssige funktioner samt over for prøvedeltagere eller andre at anvende begrænsede disciplinære midler, jf. § 3, stk. 4,
- i) at træffe beslutning om aflysning af prøven i tilfælde af ugunstigt vejr eller andre forhold, der gør det uforsvarligt at gennemføre prøven eller umuligt at overholde det fastlagte program. For ikke færdigbedømte hunde tilbagebetales tilmeldingsgebyret,
- j) at overholde gældende regler om udsætning af fuglevildt.
- k) at behandle tilfælde af doping i overensstemmelse med Dansk Kennel Klubs Dopingreglement af 1. januar 2004.

Kapitel 8. Dommeren – opgaver og kompetence

§ 15. Organisationerne eller specialklubberne inviterer dommere, som skal være autoriserede af DKK. Autorisationen udløber med udgangen af det år, hvori dommeren fylder 70 år. Udenlandske dommere skal før invitationen være godkendt af DKK. På vinderprøver udpeger organisationerne og specialklubberne en ordførende dommer.

§ 16. *Stk. 1.* Inden for samme år må en dommer ikke være ordførende dommer på mere end én af organisationernes og specialklubbernes efterårsvinderprøver.

Stk. 2. Dommerne på DM må ikke samme år have fungeret som dommere på organisationernes eller specialklubbernes efterårsvinderprøver.

Stk. 3. Dommerne til DM udpeges af DJU efter indstilling fra FJD's bestyrelse.

§ 17. *Stk. 1.* Inden for rammerne af FMR dømmes dommeren efter sit frie skøn. Dommerens afgørelse er endelig og inappellabel.

Stk. 2. Dommeren skal i alle klasser tilstræbe, at hundene afprøves i god vind.

Stk. 3. Dommeren bestemmer prøvetidens længde for den enkelte hund, jf. dog § 11, stk. 2. Efter første slip gives en kort mundtlig kritik.

Stk. 4. På prøver, hvor der fældes fugl, afgør dommeren, om skud skal afgives. Der skydes kun for/til hønsefugle/skovsnepper.

Stk. 5. Dommeren indsender kritik af de bedømte hunde senest tre uger efter prøvens afholdelse.

§ 18. *Stk. 1.* Dommeren *skal* diskvalificere en hund:

- a) hvis den viser udpræget mangel på jagtlyst, er skudrød, vildtsky, udpræget nervøs eller er aggressiv over for andre hunde eller mennesker,
- b) hvis den i åben-, brugs- eller vinderklasse stjæler eller groft forstyrrer makkers stand,
- c) hvis den preller i åben-, brugs- og vinderklasse,
- d) hvis den forfølger og angriber husdyr,
- e) hvis den i åben-, brugs- eller vinderklasse forfølger hårvildt,
- f) hvis den søger med vedvarende halsen, og hvis den viser vedvarende halesøg.

Såfremt dommeren diskvalificerer en hund pga. aggressivitet, jf. a), skal dommeren påføre betegnelsen "diskvalificeret pga. aggressivitet" på både tilmeldingsblanketten og præmielisten.

Stk. 2. Dommeren *kan* diskvalificere en hund:

- a) hvis den ikke respekterer kommando eller fløjte,
- b) i andre tilfælde efter dommerens skøn.

§ 19. *Stk. 1.* En fører *skal* udelukkes fra prøven, hvis givne anvisninger under prøveforløbet ikke efterkommes.

Stk. 2. En fører *kan* udelukkes fra prøven, hvis føreren trods henstilling fortsætter overdreven brug af fløjte og tilråb.

Kapitel 9. Praktiske bestemmelser i marken

§ 20. *Stk. 1.* Hundene skal afprøves parvis. Lodtrækningsnumrene angiver startrække-

følgen i 1. slip. Rækkefølgen må kun brydes af tvingende grunde. I så tilfælde

udtages hunden med næste lodtrækningsnummer, jf. dog stk. 8 samt i tilfælde af dobbeltføring. Når alle hunde har været afprøvet, kan dommeren uden hensyn til starttrækkefølgen foretage supplerende afprøvning, indtil alle hunde er færdigbedømt.

Stk. 2. Under afprøvningen må en hund ikke bære koral- eller lignende dressurhalsbånd, og føreren må ikke bære stok, dressurpisk eller lign. Dommeren kan dog tillade dårligt gående hundeførere brug af stok, men i så fald skal denne anvendes, så hundene ikke påvirkes eller generes.

Stk. 3. Afstraffelse af hunde må ikke finde sted under prøven.

Stk. 4. Dommeren kan undtagelsesvis tillade, at en hund under prøven skifter fører.

Stk. 5. En hund må ikke trækkes tilbage fra prøven uden tilladelse fra dommeren, som i kritikken skal anføre årsagen hertil.

Stk. 6. Når en hund har stand, skal makkerhunden være løs og må ikke kobles, før dommeren giver tilladelse hertil.

Stk. 7. Ved koblingsordre skal hundene kaldes ind. Bedømmelsen er først afsluttet, når en hund er koblet.

Stk. 8. Kontinentale og engelske hunde må ikke danne par. Hunde fra ungdoms- og åben klasse bør ikke danne par.

Kapitel 10. Bedømmelsesgrundlag for kontinentale racer

§ 21. Markarbejde. *Stk. 1.* Dommeren skal lægge særlig vægt på hundens jagtlyst, søgsmønstret, dens evne til at finde og tage stand for vildt samt apportering. I den samlede vurdering indgår endvidere fart, rejsning af fugl, opførsel over for lettende fugle, over for hårvildt og ved skud, sekundering, lydighed, udholdenhed og dressur i almindelighed. En vis betydning bør tillægges hundens stil.

Stk. 2. Helhedsindtrykket er bestemmende for resultatet. Tilfældige fejl bør ikke tillægges for stor betydning.

Stk. 3. I ungdomsklasse skal dommeren først og fremmest værdsætte unghundens jagtlyst og energi samt søgets format og effektivitet. Dommeren kan se bort fra brist i dressur og vildtbehandling, fx forfølgelse af hårvildt og prelning af fugl, som kan tilskrives hundens ungdom eller mangel på erfaring.

§ 22. Letførlighed. Hunden skal føres uden vedholdende, højlydte kommandoord eller fløjtesignaler. Den skal holde god kontakt

med føreren og villigt adlyde dennes tegn og signaler.

§ 23. Søget. Skal være energisk, udholdende og arealdækkende og bør anlægges under hensyntagen til vind og terrænforhold i en i forhold hertil passende fart. Intet fuglevildt bør forbigås på det anviste terræn. I åbent terræn skal søget foregå i galop.

§ 24. Fuglebehandling. *Stk. 1.* Kun stand for hønsefugle og skovsneppe kan indgå i præmieringen, men stand for andet vildt vurderes positivt.

Stk. 2. En hund skal selvstændigt tage stand, fx må den ikke fløjtes i stand. Stand skal meldes af føreren, men det er dommeren, der afgør standens værdi.

Stk. 3. Hunden skal "sætte" fuglen, tage stand og holde standen, indtil føreren efter dommerens tilladelse giver den ordre til at rejse fuglen.

Stk. 4. På kommando skal hunden villigt, selvstændigt og præcist rejse sin fugl.

Stk. 5. I opflugt og skud skal hunden forholde sig rolig.

Knaldapport i brugsklasse medfører, at en hund højst kan opnå 2. præmie. Knaldapport i vinderklasse er ikke diskvalificerende, men straffes som en alvorlig dressurbrist.

Stk. 6. Under en hunds stand, avancering, rejsning, og når fuglen letter, skal føreren holde sig mindst én meter bag hunden og må ikke berøre den.

Stk. 7. Træg rejsning skal i alle klasser bedømmes strengt. En hund, der nægter at rejse sin fugl kan ikke præmieres og i vinderklasse ikke placeres.

§ 25. Apportering. *Stk. 1.* På prøver, hvor der fældes fugl, skal hunden på førerens kommando sikkert og hurtigt finde såret eller dødt fuglevildt og bringe det ubeskadiget til føreren. Enhver spontan, korrekt apportering af dødt, forendt eller synligt skadet vildt, er positiv.

Stk. 2. Hvis en hund ikke apporterer en fældet fugl, som dommeren har beordret apporteret, kan den i brugsklasse ikke præmieres og i vinderklasse ikke placeres.

Stk. 3. Har en hund i *brugsklasse* p.g.a. forbiskud, eller fordi skud ikke kunne afgives, ikke haft mulighed for at vise apportering, skal den gives en chance ved, at der senere under prøven udkastes en fugl samtidig med

skudafgivelse. Opstår samme situation i *vinderklasse* om formiddagen, kastes en fugl før pausen. For en hund, der fortsætter efter pausen uden om formiddagen at have haft chance for fugl, kastes en fugl straks efter det slip, hvor der måtte være skudt forbi, eller hvor skud ikke kunne afgives.

Stk. 4. Føreren må ikke flytte sig fra det sted, hvorfra apportordren blev givet. Dog kan dommeren, hvor omstændighederne kræver det, give føreren tilladelse til at gå med hunden frem i terrænet for at støtte den i arbejdet.

Stk. 5. Hunden skal i samtlige apporteringsdiscipliner: markarbejde, på S & A-prøven og DJU's apporteringsprøve siddende aflevere vildtet i førerens hånd.

§ 26. Sekundering i ungdoms-, åben og brugsklasse er ikke noget krav, men vurderes positivt. I vinderklasse skal sekundering vises, såfremt situationen kræver det. Det er tilladt føreren diskret at støtte hunden. Der henvises i øvrigt til § 18, stk. 1, b).

Kapitel 11. Bedømmelsesgrundlag for engelske racer

§ 27. Markarbejde. *Stk. 1.* Dommeren skal lægge særlig vægt på hundens jagtlyst, søgsmønstret, dens evne til at finde og tage stand for vildt, fart, stil og apportering. I den samlede vurdering indgår endvidere rejsning, opførsel over for lettende fugle, over for hårvildt og ved skud, sekundering, lydighed, udholdenhed og dressur i almindelighed.

Stk. 2. En god stil omfatter: elegant galop med tilpasset hovedføring, livlige halebevægelser og stående, stram stand.

Stk. 3. Helhedsindtrykket skal være bestemmende for resultatet. Tilfældigt begåede fejl bør ikke tillægges for stor betydning.

Stk. 4. I ungdomsklasse skal dommeren først og fremmest værdsætte unghundens jagtlyst og energi samt søgets format og effektivitet. Dommeren kan se bort fra brist

i dressur og vildbehandling, fx. forfølgelse af hårvildt og præning af fugl, som kan tilskrives hundens ungdom eller mangel på erfaring.

§ 28. *Letførlighed.* Hunden skal føres uden vedholdende, højlydte kommandoord eller fløjtesignaler. Den skal holde god kontakt med føreren og villigt adlyde dennes tegn og signaler.

§ 29. *Søget.* Skal være energisk, udholdende, og arealdækkende og bør anlægges under hensyntagen til vind og terrænforhold i en i forhold hertil passende fart. Intet fuglevildt bør forbigås på det anviste terræn. I åbent terræn skal søget forgå i galop.

§ 30. *Fuglebehandling.* *Stk. 1.* Kun stand for hønsefugle og skovsneppe kan indgå i præmieringen, men stand for andet vildt vurderes positivt.

Stk. 2. En hund skal selvstændigt tage stand, fx må den ikke fløjtes i stand. Stand kan meldes af føreren, men det er dommeren, der afgør standens værdi.

Stk. 3. Hunden skal "sætte" fuglen, tage stand og holde standen, indtil føreren efter dommerens tilladelse giver den ordre til at rejse fuglen.

Stk. 4. På kommando skal hunden villigt, selvstændigt og præcist rejse sin fugl.

Stk. 5. I opflugt og skud skal hunden forholde sig rolig.

Knaldapport i brugsklasse medfører, at en hund højst kan opnå 2. præmie. Knaldapport i vinderklasse medfører i almindelighed diskvalifikation, men straffes i øvrigt i den konkrete situation efter dommerens vurdering.

Stk. 6. Under en hunds stand, avancering, rejsning, og når fuglen letter, skal føreren holde sig bag hunden og må ikke berøre den.

Stk. 7. Træg rejsning skal i alle klasser bedømmes strengt. En hund, der nægter at rejse sin fugl, kan ikke præmieres og i vinderklasse ikke placeres

§ 31. *Apportering.* *Stk. 1.* På prøver, hvor der fældes fugl, skal hunden på førerens kommando sikkert og hurtigt finde såret eller dødt fuglevildt og bringe det ubeskadiget til føreren. Enhver spontan, korrekt apportering af dødt, forendt eller synligt skadet vildt er positiv.

Stk. 2. Hvis en hund ikke apporterer en fældet fugl, som dommeren har beordret apporteret, kan den i brugsklasse ikke præmieres og i vinderklasse ikke placeres.

Stk. 3. Har en hund i *brugsklasse* p.g.a. forbiskud, eller fordi skud ikke kunne afgives, ikke haft mulighed for at vise apportering, skal den gives en chance ved, at der senere under prøven udkastes en fugl samtidig med skudafgivelse. Opstår samme situation i *vinderklasse*, kastes en fugl inden næste heat.

Stk. 4. Føreren må ikke flytte sig fra det sted, hvor apportordren blev givet. Dog kan dommeren, hvor omstændighederne kræver det, give føreren tilladelse til at gå med hunden frem i terrænet for at støtte den i arbejdet.

Stk. 5. Hunden skal i samtlige apporteringsdiscipliner: markarbejde og DJU's apporteringsprøve siddende aflevere vildtet i førerens hånd.

§ 32. *Sekundering.* Sekundering i *ungdomsklasse* kræves ikke, men vurderes positivt. I *åben klasse* skal sekundering vises, såfremt situationen kræver det. Sekundering på førerens ordre kan accepteres, men spontan sekundering er et plus. I *vinderklasse* forlanges sekundering. Det er tilladt føreren diskret at støtte hunden. Der henvises i øvrigt til § 18, stk. 1, b).

Dommerudvalgets vejledning til FMR

Indledning

FMR afstikker rammerne, inden for hvilke dommeren skal dømmе. De skrevne regler suppleres af *dommerens frie skøn*, jf. FMR § 17, stk. 1.

Da der imidlertid altid vil forekomme regler, der kan fortolkes, og konkrete, praktiske forhold, der ikke vil være beskrevet, har Dommerudvalget (DUV) udarbejdet denne vejledning til FMR for at opnå en så ensartet bedømmelse af prøverne som overhovedet muligt.

Vejledningen er tænkt som et redskab for dommeren og en orientering for hundeførerne, så alle kan være så godt informeret om markprøvebedømmelse som muligt.

For at lette overblikket er der i teksten i vidt omfang henvist til de relevante bestemmelser i FMR.

1. Terrænets udnyttelse

Det påhviler dommeren at udnytte det disponible terræn. For hvert slip angives for hundeførerne søgets retning og grænser. Søget skal være arealdækkende. Dets tilrettelæggelse skal vurderes nøje, og det korrekt anlagte søg bør vægtes højt. Det dårlige søg – hvadenten der er tale om et alt for åbent søg, søg lagt bag føreren, eller stiksøg – bedømmes strengt. Selv om hundens fart og stil er helt i top, kan en hund med et dårligt søg i UK, ÅK og BRK ikke tildeles 1. præmie, uanset fugletagninger.

Stiksøgeren, der opnår stand langt fremme, får som udgangspunkt lov til at blive stående, indtil dommeren, eventuelle skytter, føreren, makkerhunden og dennes fører når op i nærheden af den stående hund, så makkerhunden, der stadig er i søg, enten kan få mulighed for at vise sekundering eller blive dækket af. Det pointeres imidlertid, at det i det konkrete tilfælde er dommerens afgørelse, om stiksøgerens stand skal afvikles som just beskrevet, om den skal afvikles straks, eller

om stiksøgeren skal trækkes væk fra sin stand og kobles.

Stand udenfor anvist terræn accepteres ikke.

Dommeren skal pålægge førerne ikke at styrte frem i terrænet, at de skal følges nogenlunde ad og holde kontakt med dommeren.

2. Søg mod vinden

Prøven skal tilrettelægges således, at hundene så vidt muligt afprøves i god vind og i mindst ét slip i modvind, jf. FMR § 17, stk. 2. Det bør tilstræbes, at samtlige hunde på holdet afprøves under så ensartede forhold som muligt.

3. Prøvetidens længde

Der henvises til FMR § 17, stk. 3, og § 11, stk. 2. Hundenes prøvetid kan variere. Dommeren skal tilstræbe, at en hund får mulighed for at vise, hvad den kan præstere. Dommeren afgør, hvornår en hund er færdigbedømt.

Afprøvningen af en hund bør stoppes, når hunden a) ikke længere kan opnå præmiering eller b) ikke yderligere kan forbedre sin præmiegrad, uanset hvad den senere måtte præstere.

Hvis en hund forsvinder, mens den afprøves, bør makkerhunden kun afprøves alene i kort tid. En hund, der forsvinder fra anvist terræn, kan eventuelt efter dommerens skøn afprøves senere.

4. Sekundering

Kontinentale hunde (FMR § 26):

UK: intet krav, men bedømmes positivt.

ÅK/BRK: intet krav, men bedømmes positivt.

VK: krav, såfremt situationen kræver det, diskret støtte tilladt, men hunden

må ikke uden dommerens tilladelse holdes eller kobles.

Engelske hunde (FMR § 32):

UK: intet krav, men bedømmes positivt.

ÅK/BRK: krav, såfremt situationen kræver det.

VK: krav, diskret støtte tilladt, men hunden må ikke uden dommerens tilladelse holdes eller kobles.

Ordene ”såfremt situationen kræver det” betyder, at (spontan) sekundering kræves, hvis føreren ikke kan nå at gribe ind, og hunden derved risikerer at ødelægge/forstyrre stående makkers stand. Dommeren er i disse tilfælde berettiget til at forlange vist sekundering, *men han/hun kan derimod ikke kommandere en hund frem, for at den skal vise sekundering.*

For engelske hundes vedkommende er det i VK et krav, at der vises sekundering under alle forhold, dog med det indlysende forhold at hunden har mulighed for at se sin stående makker.

Det fremgår af FMR § 18, stk. 1, b), at en hund, der i ÅK/BRK og i VK nægter at sekundere og derved stjæler eller forstyrrer sin makkers stand, ikke kan præmieres h.h.v. placeres.

5. Fuglebehandling

Dommerens opmærksomhed skal i høj grad være rettet mod hundens måde at rejse sin fugl på. Den villige og præcise rejsning er idealet (FMR §§ 24, stk. 4 (kontinentale), og 30, stk. 4, (engelske)).

Villig rejsning betyder i alle klasser, at hunden går villigt frem på ordre, og at fuglen rejses uden nogen hjælp fra føreren. Råben, klappen i hænderne og stampen i jorden o.l. skal i alle klasser bedømmes strengt.

Præcis rejsning betyder i alle klasser, at hunden går direkte på fuglen, men dommeren må være opmærksom på, at hunden i skrub og især i roer – hvis den ikke har naglet fuglen – skal have en vis margin m.h.t. præcision, fordi det kan være umuligt for dommeren at se, om hunden følger korrekt op, hvilket godt kan være

tilfældet, selvom fuglen fx letter et par meter til siden, fordi den har flyttet sig.

I de situationer, hvor *fuglen letter, uden at hunden har vist rejsning*, gælder, at en hund i ÅK højst kan opnå 2. præmie, hvorimod en hund i UK kan opnå 1. præmie uden at have vist rejsning. Denne regel gælder for både kontinentale og engelske hunde, jf. FMR § 11, stk. 2.

Undertiden sker det, at *en fugl ikke vil lette, når hunden på rejseordre går frem.* Hunden gør så dét, der forventes af den, den tager fuglen og bringer den til føreren. I dette tilfælde lader dommeren hundeførerne lægge hunden af, og der skydes over den. Såfremt den er rolig, er det forsvarligt at tildele den 1. præmie, dog betinget af, at den i øvrigt opfylder alle andre krav til en 1. præmie.

Også i BRK og efterårs-VK skal en lignende situation honoreres. Her kastes på et af dommeren valgt tidspunkt en fugl i forbindelse med afgivelse af skud.

I en situation, hvor en hund har stand, og fuglen letter inden rejseordre, og uden hunden har rørt sig, kan dommeren skønne, at der foreligger en jagtbar situation, hvor fuglen kan fældes såfremt hundeføreren befinder sig ved sin hund, såfremt skytten/erne er på plads, og såfremt dommeren kan overse situationen. Dommeren bør i denne situation råbe ”Skyd”. Da der ikke er vist rejsning, er der ikke tale om en fuldt tællende situation, som i BRK højst kan give 2. præmie; i VK skal situationen vurderes i forhold til de andre hundes præstationer.

6. Opflugt og skud

Ro i opflugt kan påvirkes af, hvor hårdt hunden rejser sin fugl. Dommeren må være opmærksom på, om hunden vil prelle, eller om den blot bruger et par skridt til at komme i ro. I ÅK/BRK er *ro i skud* et absolut krav. I UK må kravet ikke være for kategorisk, den unge hund må have en betydelig margin.

Benytter dommeren ordet ”prelning” i sin kritik, kan hunden i ÅK/BRK ikke præmieres og i VK ikke placeres, jf. FMR § 18, stk. 1, c).

På prøver, hvor der anvendes signalpistol, afgiver dommeren skud på jagtmæssig afstand. DUV fastslår, at det er hundeføreren, der betragtes som jægeren, uagtet skuddet afgives af dommeren. Men det er en selvfølge, at dommeren skal være så langt fremme, at han/hun kan overskue situationen, d.v.s. at skud afgives inden for en sådan afstand, at hundens reaktion på skud og den videre afvikling af situationen kan vurderes sikkert. Skud langt væk fra hunden kan ikke accepteres.

7. Apportering

A. Alm. regler:

Apportering skal ske villigt og hurtigt og med korrekt greb. Det er vigtigt, at hunden viser apportsøg. Fuglen bringes til føreren, der som hovedregel ikke må flytte sig fra det sted, hvor han/hun opholdt sig, da apportordren blev givet. I de tilfælde, hvor fuglen anskydes, fx bliver vinge- eller stangskudt, er det en selvfølge, at tilladelse til apportering bliver givet omgående. Falder fuglen i uoverskueligt terræn eller langt ude, kan det, jf. FMR §§ 25, stk. 4 (kontinentale), og 31, stk. 4 (engelske), tillades føreren at gå med hunden og støtte den i apporteringsarbejdet.

Under apportering skal makkerhunden ubetinget være i ro, fx dækket af eller koblet. En hund, der stadig er under afprøvning, kan ikke sættes til at apportere en anden hunds fugl.

Hvis en hund under sit apportsøg får stand for en uskadt fugl, må denne ikke skydes, og situationen tæller ikke (positivt) – omvendt tæller ej heller en stødning (negativt). Det bemærkes, at bedømmelsen af hundens opførsel i øvrigt ikke er suspenderet under apportsøg.

Vedr. udkastning af fugl i forbindelse med forbiskud eller i tilfælde af, at skud ikke har kunnet afgives, henvises til FMR §§ 25, stk. 3 (kontinentale), og 31, stk. 3 (engelske).

B. Manglende apportering:

Hvis en hund ikke finder en fældet fugl, som den har fået ordre til at apportere, kan den i

BRK ikke præmieres og i VK ikke placeres, jf. FMR §§ 25, stk. 2 (kontinentale), og 31, stk. 2 (engelske).

Afgives der skud til en fugl, og skønner dommeren, at denne ikke er ramt, fortsætter prøven også for den pågældende hund, for hvem der i øvrigt kastes en fugl (se herom ovenfor under A, sidste punktum). Dommeren noterer i sin kritik, at der er skudt forbi.

Som anført er det reglen, at den hund, der ikke finder og bringer en fældet fugl, som den har fået ordre til at apportere, skal diskvalificeres. Derfor er det vigtigt, at dommeren – umiddelbart efter, at skuddet er faldet – beslutter sig for, om fuglen er ramt, og om det er prøverelevant, at fuglen eftersøges af den hund, der er under afprøvning. Dette stiller store krav til dommerens korrekte vurdering af situationen og til hans/hendes jagtlige erfaring. Hvis dommeren skønner, at en fugl kan findes og apporteres, og hunden derefter får apportordre, *skal* fuglen apporteres og bringes til føreren. I modsat fald er det diskvalificerende.

Supplerende tilføjes, at den omstændighed, at den ekstra apportør, der er med på prøver, hvor der fældes fugl, efterfølgende finder den omhandlende fugl, ikke kan få indflydelse på dommerens vurdering af den afprøvede hund.

I det pågældende tilfælde skal dommeren hurtigst muligt gøre terrænlederen/prøvelederen opmærksom på, at der bør foretages eftersøgning i et bestemt område. Det er herefter terrænlederen/prøvelederens administrative afgørelse at iværksætte en eftersøgning, som i øvrigt først må påbegyndes, når prøveholdet har forladt området.

C. Knaldapportering:

Bedømmelsen af knaldapportering volder af og til problemer. Knaldapport i BRK medfører, at hunden højst kan opnå en 2. præmie, jf. FMR §§ 24, stk. 5 (kontinentale), og 30, stk. 5 (engelske).

I VK, hvor konkurrencebedømmelse anvendes, straffes knaldapport som en alvorlig dressurbrist, hvilket afhængigt af omstændighederne kan medføre diskvalifikation. I et i øvrigt svagt felt kan ordførende dommer skønne, at knaldapportøren alligevel kan placeres.

Det er vigtigt, at dommeren er meget opmærksom på, hvorledes en hund knaldapporterer. En knaldapport *efter udvist ro i opflugt* udelukker ikke en hund fra videre afprøvning, men sker knaldapporten *efter prelning i opflugt og skud*, kan en hund i BRK ikke præmieres og i VK ikke placeres.

8. Hundens opførsel overfor hårvildt og husdyr

I ÅK, BRK og VK er kravet *ubetinget respekt* forstået på den måde, at hunden skal kunne fløjtes af.

En hund, der efter ordre om at standse, forfølger hårvildt, kan i ÅK/BRK ikke præmieres og i VK ikke opnå placering, jf. FMR § 18, stk. 1, d) om diskvalificering.

I UK bør dommeren ikke straffe en hund, der tager en kortere haretur og vender tilbage inden for rimelig tid. Dette bør ikke nedsætte præmiegraden.

En hund, der forfølger og angriber husdyr, skal diskvalificeres, jf. FMR § 18, stk. 1, d). Bestemmelsen tager særlig sigte på katten, der "optræder" på markprøver, og er indsat i konsekvens af, at katten er fredet.

Ligesom i forbindelse med hårvildt skal den hund, der forfølger en kat, selvfølgelig

kunne bremses af føreren. Tages katten fx i rejsningen (hunden har fået ordre til at gå frem) eller under lignende uafvendelige forhold, bør hunden dog ikke diskvalificeres.

9. Præmiering

De eksisterende præmieregler er gode nok, blot de efterleves.

Problemet er, at dommerne administrerer præmiereglerne forskelligt. Den væsentligste fejl er, at der forekommer tilfælde, hvor 1. præmie er tildelt hunde, der ikke burde have haft den. *En hund, der tildeles 1. præmie, skal have ydet en i princippet fejlfri præstation.*

Med hensyn til 2. præmie bør denne gives den hund, der på et enkelt punkt eller to ikke har ydet en fejlfri præstation. En 2. præmie er en god præmie og bør af hundeførerne opfattes sådan.

3. præmie bliver i nogle tilfælde brugt som en "skraldespand", hvilket har medført en devaluering af 3. præmien. Dette skal ændres! Man skal bl.a. væk fra den opfattelse, at hvis en hund blot har haft en fugletagning, får den 3. præmie. Hundens arbejde i øvrigt kan imidlertid have været på så lavt et niveau, at den ikke kan præmieres. DUV ønsker 3. præmien revalueret således, at den af hundeførerne opfattes som en attraktiv præmiering.

Kapitel 12. Slæb- og apporтерingsprøve for kontinentale racer

§ 33. *Stk. 1.* Slæb- og apporтерingsprøven er en kvalifikationsprøve for hunde, der ønskes fremført i brugs- og vinderklasse.

Stk. 2. Resultatet af prøven, "bestået" eller "ikke-bestået", registreres på præmielisten og indføres i hundens præmierregister i DKK med angivelse af de for hver disciplin opnåede point.

Stk. 3. Opnået resultatet "bestået", gælder dette i 2 år. En hund, der to gange med 2 års

mellemrum har bestået en S&A-prøve har ikke yderligere adgang til denne.

Stk. 4. Beståelse af Jægerforbundets Udvidede Apporтерingsprøve (JUA), kan erstatte én af de i stk. 2. nævnte slæb- og apporтерingsprøver som adgangsgivende til brugs- og vinderklasse.

Der er ingen begrænsning mht. antal gange, en hund i et bestemt år kan gå op til JUA-prøven. I samme år, som en hund

går op til JUA-prøven, kan den også gå op til slæb- og apporteringsprøven, og der er valgfrihed mht. hvilken af de to prøveformer, der skal være adgangsgivende

§ 34. *Stk. 1.* Prøven omfatter følgende discipliner:

A. Apportering af kanin efter 250 meter slæb på mark.

B. Apportering over dybt vand af to ænder, udlagt i siv eller tagrør.

C. Apportering af to duer eller jagtbare hønsfugle, udlagt i høj vegetation.

Stk. 2. Reglement for Slæb- og apporteringsprøve for kontinentale racer findes som **bilag 1** til dette kapitel.

§ 35. *Stk. 1.* Der afholdes årligt et af DJU nærmere bestemt antal landsdækkende prøver.

Stk. 2. Prøverne administreres af et af DJU nedsat udvalg, Slæb- og apporteringsprøveudvalget (SAU).

Stk. 3. Prøveledere og dommere inviteres af SAU.

Stk. 4. SAU kan efter behov uddelegere til specialklubberne at afholde et antal åbne prøver.

§ 36. *Stk. 1.* Prøverne afvikles hvert år i august/september over mindst tre forskellige dage.

Stk. 2. Ingen hund kan deltage på en S&A-prøve mere end to gange i det pågældende prøveår. Det bedst opnåede resultat er gældende.

Bilag 1

Reglement for Slæb- og apporteringsprøve for kontinentale racer, jf. FMR § 34, stk. 2.

I. Generelle bestemmelser

1. For hver af de i FMR § 34, stk. 1, anførte tre discipliner anvendes en 10-pointskala. For at bestå prøven, skal hunden

sammenlagt opnå 25 point. Ingen karakter må være under 7.

2. For at en hund kan bestå prøven, skal den apportere og hjembringe alle apporteringsemner til føreren.
3. Hvis en hund er dumpet i en disciplin, afbrydes videre afprøvning.
4. Hvis en hund forlader et fundet apporteringsemne, medfører det dumpning.
5. Hvis en hund beskadiger et apporteringsemne, medfører det dumpning.
6. Hvis en hund viser tegn på skudrædhed, medfører det dumpning.
7. I alle discipliner er grebskifte tilladt, hvis hunden derved forbedrer sit greb, og når dette sker, uden at hunden direkte lægger apporteringsemnet fra sig.
8. I alle discipliner anvendes apporteringsemner aflivet senest dagen før prøven. Dommeren afgør, hvornår udskiftning af emnerne skal finde sted. Det er ikke tilladt selv at medbringe apporteringsemnerne.
9. Hunden skal aflevere alle apporteringsemnerne siddende, og aflevering må først ske efter dommerens tilladelse.
10. Hvis føreren overskrider startlinien ved apportering fra høj vegetation, medfører det, at hunden dumper.

II. Specielle bestemmelser

A. Apportering af kanin

Slæbterrænet skal være overskueligt. Alle typer af bundvegetation er brugbare.

Slæbet lægges i medvind eller sidevind. Såfremt slæbet lægges i sidevind, skal strækningen fra 1. til 2. knæk lægges i medvind.

Slæbets længde er 250 m, og der placeres 3 stokke i slæblinien (der må ikke benyttes flag).

Slæbet skal have to knæk på ca. 130 grader. Første stok placeres ved startstedet. Anden stok placeres 20 m fra startstedet, hvortil føreren må følge

sin hund. Efter yderligere 80 m i lige linie lægges første knæk. Efter yderligere 50 m lægges andet knæk, som markeres med tredje stok. Kaninen slæbes herefter i lige linie 100 m. Kaninen aflægges, og slæblæggeren fortsætter mindst 40 m helst videre ud og placerer sig skjult i terrænet.

tegning kaninslæb

Der skal være mindst 40 m mellem slæbene.

Føreren kan under hundens arbejde blive stående ved 20-m stokken, og hunden skal herefter selvstændigt udrede sporet og apportere kaninen.

Hvis hunden har tab, men hurtigt finder sporet uden førerens indgriben, er udredningen i orden.

Hvis dommeren skønner, at hunden har mistet kontakten med sporet så meget, at den kun tilfældigt kan finde kaninen, skal han bede føreren kalde hunden tilbage, og denne skal da ubetinget starte helt forfra.

En hund, der uden at støtte sig til sporet kun tilfældigt finder kaninen, apporterer denne og bringer den til føreren, kan ikke bestå prøven.

Hvis hunden uopfordret kommer tilbage til føreren uden kaninen, skal den også starte helt forfra.

Omstart er kun tilladt én gang.

Når hunden er på vej tilbage med kaninen, er det tilladt føreren over for hunden at markere sin placering.

1. Bedømmelse af apportering af kanin

Der *kan* tildeles 1 minuspoint i hvert af følgende tilfælde:

- a. hvis hunden virker stærkt trykket eller viser manglende arbejdslyst,
- b. hvis hunden viser usikkerhed m.h.t. at følge sporet,
- c. hvis hunden apporterer med udpræget dårligt greb,
- d. hvis hunden efter dommerens skøn gør sig skyldig i andre forseelser,
- e. hvis helhedsindtrykket knapt er tilfredsstillende.

Der *skal* tildeles 1 minuspoint i hvert af følgende tilfælde:

- f. hvis føreren efter 20 m stokken kontakter hunden for at korrigerer dens sporarbejde. Der mistes 1 point, hver gang hunden kontaktes,
- g. hvis hunden skal starte om,
- h. hvis hunden direkte lægger kaninen, men uopfordret tager den op,
- i. hvis hunden ikke siddende afleverer kaninen i førerens hånd.

B. Apportering fra vand

To ænder udlægges uset af hunden med en indbyrdes afstand på ca. 30 m i siv eller tagrør i en afstand af ca. 30 m fra standpladsen, således at hunden skal svømme mindst 20 m over dybt vand for at kunne gennemføre apporteringen.

Området, hvor ænderne er udlagt, udpeges for føreren.

Startstedet afmærkes med to stokke eller lign., der afgrænser førerens bevægelsesfrihed til siderne. Stokkene placeres i vandkanten med en indbyrdes afstand på ca. 10 m.

Det bør tilstræbes – evt. ved afmærkning – at ænderne kastes samme sted hver gang.

Så længe hunden arbejder energisk og lader sig dirigere i området, hvor ænderne ligger, skal der gives den rimelige tid til at løse apporteringsopgaven.

Aflevering skal ske ca. 5 m fra vandkanten.

Omstart er tilladt én gang for hver and.

1. Bedømmelse af apportering fra vand

Der *kan* tildeles 1 minuspoint i hvert af følgende tilfælde:

- a. hvis hunden virker stærkt trykket og/eller er uvillig til at gå i vandet,
- b. hvis hunden viser dårlige svømmeegenskaber,
- c. hvis hunden udebliver uforholdsmæssigt længe efter forsøg på at kontakte den,
- d. hvis hunden apporterer med udpræget dårligt greb,
- e. hvis hunden efter dommerens skøn gør sig skyldig i andre forseelser,
- f. hvis helhedsindtrykket knapt er tilfredsstillende.

Der *skal* tildeles 1 minuspoint i hvert af følgende tilfælde:

- g. hvis hunden ikke søger vedholdende og arbejdsvilligt,
- h. hvis hunden ikke, eller kun ved meget højlydt og vedvarende kommandoer, lader sig dirigere,
- i. hvis hunden, efter at den er kommet i vandet, vender tilbage til føreren eller går på land uden at have påbegyndt søget (omstart),
- j. hvis føreren kaster sten eller lign. for at dirigere hunden,
- k. hvis hunden direkte lægger anden, men uopfordret tager den op igen,
- l. hvis hunden ikke siddende afleverer anden i førerens hånd.

C. Apportering fra høj vegetation

Apportering sker fra åbent land ind i en tilpas stor, ung grankultur eller i tætte løvtræer med høj bundvegetation, evt. en remise. Tjørne- og brombærkrat samt nældebevoksning skal undgås.

To duer udlægges uset af hunden ca. 5 m inde i bevoksningen med en indbyrdes afstand på ca. 15 m og i en afstand af mindst 30 m fra startstedet.

Duerne skal udlægges således, at apporteringen foregår i medvind eller skrå sidevind.

Området, hvor duerne er udlagt, udpeges for førerne.

Startstedet afmærkes med to stokke eller lign., der afgrænser førerens bevægelsesfrihed til siderne. Stokkene placeres med en indbyrdes afstand på ca. 10 m. Det er ikke tilladt føreren at overskride startlinien.

Skytten placerer sig ved den ene stok.

Det skal tilstræbes - evt. ved afmærkning - at duerne hver gang kastes samme sted, ligesom udlæggeren ved hver udlægning bør benytte samme ganglinie.

Under hundens arbejde er det tilladt at dirigere den med tegn og mådeholdende kommandoer.

Der skydes et skud, før hunden sendes ud for at apportere den anden due. Hunden skal være ukoblet og forholde sig rolig.

Så længe hunden søger energisk og lader sig dirigere i apportområdet, skal der gives den rimelig tid til at løse apporteringsopgaven.

Omstart er tilladt én gang for hver due.

1. Bedømmelse af apportering fra høj vegetation

Der *kan* tildeles 1 minuspoint i hvert af følgende tilfælde:

- a. hvis hunden virker stærkt trykket og/eller er uvillig til at gå i apportsøg,
- b. hvis hunden udebliver uforholdsmæssigt længe efter forsøg på at kontakte den,
- c. hvis hunden apporterer med et udpræget dårligt greb,
- d. hvis hunden efter dommerens skøn gør sig skyldig i andre forseelser,
- e. hvis helhedsindtrykket knapt er tilfredsstillende.

Der *skal* tildeles 1 minuspoint i hver af følgende tilfælde:

- f. hvis hunden ikke søger vedholdende og arbejdsivrigt,
- g. hvis hunden ikke, eller kun ved meget højlødt og vedvarende kommandoer, lader sig dirigere i apportområdet,
- h. hvis hunden skal starte om,
- i. hvis hunden direkte lægger duen, men uopfordret tager den op igen,
- j. hvis hunden ikke siddende afleverer duen i førerens hånd,
- k. ikke venter på førerens ordre til at starte apportsøget.

Vejledning til slæb- og apporteringsprøve reglerne for kontinentale racer

(jf. FMR kap. 12)

A. Udfyldende kommentarer vedr. apportering generelt

Ved apportering af alle fem emner gælder:

1. Hvis en hund skifter greb uden at lægge emnet fra sig, skal den ikke miste point, medmindre dette sker gentagne gange.
2. Hvis en hund lægger emnet, vil enhver form for kontakt fra førerens side for at få den til at gennemføre apporteringen medføre dumpning.
3. Hvis hunden lader emnet falde umiddelbart ved føreren (indenfor hans rækkevidde), skal apporteringen betragtes som fuldført, men der tildeles hunden et eller to minuspoint afhængig af, om hunden sidder eller står.
4. Det er tilladt føreren at rose hunden og sige ”på plads” el. lign. og at anvende ordren ”hold fast” el. lign., men dommerne kan skønne, at for megen kommunikation med hunden kan være udtryk for usikkerhed, hvilket kan udløse et minuspoint.

B. Udfyldende kommentarer vedr. apportering af kanin

1. Omstart:
Hvis dommeren forlanger omstart, når hunden er forholdsvis tæt på kaninen, bør dette ske således, at føreren har en reel chance for at bremse hunden og kalde den hjem, uden at den tilfældigt finder og apporterer kaninen.
2. Hunden forbigår kaninen:
Hvis hunden følger slæbet, men går forbi kaninen og hen til slæblæggeren og derfra så på sporet tilbage til kaninen (her skal

gives en vis margin) og apporterer denne, må hunden ikke dumpes, men kan tildeles et minuspoint.

3. Kontakt fra fører:
Når hunden er ved kaninen, vil enhver form for kontakt fra føreren til hunden medføre dumpning.

C. Udfyldende kommentarer vedr. apportering fra vand

1. Omstart:
En hund, der er i søg efter et apportemne, kan måske uset af føreren komme på land og dermed uforvarende opsøge føreren. Når hunden i et sådant tilfælde startes på ny, skal det ikke automatisk betragtes som en omstart.
2. Apportering:
 - a. Da der altid kan være usikkerhed m.h.t., hvorledes vinden svøber i terrænet, skal dommeren ikke, selvom han evt. kan se hunden, automatisk tildele den minuspoint, hvis den tilsyneladende går forbi emnet i god vind.
 - b. Hvis en hund efter at have apporteret lægger hjemturen over land, skal det kun koste point, hvis terrænets udformning gør hjemturen over land særlig uhensigtsmæssig.
3. Kontakt fra fører:
Apportordre er tilladt, indtil hunden af føreren kan ses med emnet.

4. Andre forhold:
 - a. En hund kan ikke miste point, fordi den ryster sig, når den kommer op af vandet.
 - b. Hvis en hund apporterer begge emnerne på én gang, skal apporteringens betragtes som værende i orden. Dog skal der tildeles den et minuspoint for grebskifte.

D. Udfyldende kommentarer vedr. apportering fra høj vegetation

1. Omstart:
 - a. Ved omstart forstås, at føreren kalder hunden til sig og starter den som ved afprøvningens begyndelse.
 - b. Dommeren kan anlægge det skøn, at en omstart er nødvendig.
 - c. Føreren kan selv vælge, at en omstart er nødvendig.
 - d. Hvis en hund efter forgæves at have søgt apportemnet søger tilbage mod startlinien, er det tilladt føreren at dirigere sin hund videre til apport. Dette må ikke betragtes som omstart. Søger hunden imidlertid helt hjem til føreren, evt. bag startlinien, skal dette betragtes som omstart.
2. Apportering:
Samme kommentarer som under C., 2., a.
3. Kontakt fra fører:
Samme kommentarer som under C., 3.
4. Andre forhold:
Samme kommentarer som under C., 4., b., med den tilføjelse, at der, når begge emner er afleveret, skal afgives skud som

angivet i Bilag 1, C., til Fælles Markprøve Regler § 34, stk. 2.

E. Udfyldende kommentarer vedr. beskadigelse af apportemner

Når hunden har afleveret apportemnerne, skal disse undersøges af dommeren for skader.

Ved evt. beskadigelse gælder følgende retningslinier: Alle prøver skal afvikles således, at de ligner jagt mest muligt. Heraf følger, at hundens apportering af apportemnerne på prøver kan foregå under vekslende omstændigheder, som kan være årsag til beskadigelse af vildtet.

Den i FMR kapitel 12, Bilag 1, I., 5., anførte regel, hvorefter det medfører dumpning, hvis hunden beskadiger et apportemne, skal derfor forstås således, at reglen ikke skal bringes i anvendelse ved enhver mindre beskadigelse af eller rift i apportemnet, men anvendes ved beskadigelser, som tilføjes emnet på grund af egentlig hårdmundethed eller hundens tilbøjelighed til "at plukke" i emnet.

Sagt enkelt: Hvis beskadigelsens karakter er sådan, at vi ønsker at "putte det apporterede vildt i gryden", skal hunden betragtes som uskyldig, medmindre dommeren er overbevist om det modsatte.

Hvis dommeren kender hunden skyldig, dumper den.

Kapitel 13. Apporteringsprøveregler for jagthunde

§ 37. Prøvens mål er at søge at højne jagthundenes standard i den vigtige del af dressuren, som omfatter apportering, og at animere hundeførerne til at arbejde mere med den del af dressuren, der ligger "efter skuddet".

§ 38. *Stk. 1.* Prøven deles i følgende discipliner:

- A. Apportering af duer på land.
- B. Apportering af hårvildt.
- C. Apportering af fuglevildt fra vand.

Stk. 2. Som apporteringsemner anvendes tamduer, gråænder og kolde kaniner (vægt ca. 1,5-2,5 kg) aflivet senest dagen før prøven. Dommeren afgør, hvornår et apporterings-emne skal udskiftes.

Stk. 3. Hvis der i disciplinen vand-apportering bruges duer, skal disse være tørre.

Stk. 4. Reglement for apporteringsprøve for engelske og kontinentale racer findes som **bilag 2** til dette kapitel.

§ 39. *Stk. 1.* Organisationerne kan lade afholde det fornødne antal prøver årligt.

Bilag 2

Reglement for apporteringsprøve for engelske og kontinentale racer, jf. FMR § 38, stk. 4.

A. 1. disciplin: apportering af duer på land

Fører og hund anbringer sig bag en afmærket startlinie, som føreren ikke må overskride under øvelsen (han/hun må dog bevæge sig fra side til side inden for afmærkningen). Hunden skal uden at være koblet ligge dæk eller sidde ved førerens side og må ikke berøres af denne, medens duer kastes og skud afgives. Hunden skal forholde sig rolig under udkast og skud.

Når fuglekasteren – i en bue – er tilbage ved startlinien, giver dommeren ved tegn hundeføreren tilladelse til at sende hunden af sted for apportering.

Hunden skal i tilpas hurtigt tempo og inden for rimelig tid finde og hente duerne.

Det er underordnet, hvilken af duerne hunden tager først. Duerne skal apporteres med et korrekt greb. Hunden skal siddende aflevere duerne i førerens hånd.

Begge duer skal apporteres, for at hunden kan bestå.

1. Forklaring til duebanen

På tegn fra dommeren udkastes 50 meter fra startlinien umiddelbart efter hinanden to duer, samtidig med at to skud afgives med 9 mm

Stk. 2. I prøven kan deltage stambogsførte jagthunde af alle jagthunderacer, se dog FMR 8, sidste punktum.

Stk. 3. Organisationen har ret til at kræve medlemskab som forudsætning for deltagelse.

Stk. 4. Prøvelederne, der udpeges af organisationen, drager omsorg for fremskaffelse af egnet terræn og træffer aftale med det fornødne antal autoriserede dommere.

Stk. 5. Indskud til prøven fastsættes af Dansk Jagthunde Udvalg.

startpistol. Duerne kastes således, at de falder med en indbyrdes afstand af 20 meter. Nedfaldsstedet skal markeres diskret med synlig afmærkning af forhåndenværende materiale (se skitsen), og således at duerne i forhold til hundens startplads falder i medvind eller sidevind.

Straks efter udkast af duerne begiver kasteren sig tilbage til startlinien.

Terrænet skal være så tilpas loddent (vegetationshøjde ca. 30 cm), at hunden fra startstedet ikke har mulighed for at se de udkastede duer.

tegning duebanen

B. 2. disciplin: Kaninapportering

Når kaninudlæggeren er vendt tilbage til startlinien, giver dommeren ved tegn føreren tilladelse til at starte sin hund. Skud afgives ikke her.

Ellers er startproceduren og øvrige forløb som under 1. disciplin.

1. Forklaring til kaninbanen

40 meter fra startlinien udlægges en kanin i god lodden dækning, således at den er uset af hund og fører. Stedet markeres diskret med synlig afmærkning af forhåndenværende materiale, så kaninen lægges samme sted hver gang. Dækningen må dog ikke være højere eller mere tæt, end at hunden, når den befinder sig ved kaninen, er synlig, således at det kan bedømmes, om hunden uden tøven apporterer, forbigår, ”nusser” kaninen eller lignende.

Kaninudlæggeren skal, når han/hun går ud med kaninen, sørge for at holde denne så højt, at fært ikke afsættes. Vejen frem og tilbage lægges i en bue uden om den egentlige bane (se skitsen).

tegning kaninbanen

C. 3. disciplin: Apportering af fuglevildt fra vand

Startstedet afmærkes med to stokke eller lign., startlinien, der afgrænser førerens bevægelsesfrihed til siderne. Stokkene anbringes i vandkanten med en indbyrdes afstand på ca. 10 m. På kommando fra føreren skal hunden villigt og uden tøven gå i vandet, svømme ud og inden for rimelig tid lade sig dirigere frem til fuglen, tage denne med et godt greb og så direkte som muligt svømme tilbage. Aflevering i førerens hånd skal ske siddende ca. 5 m fra vandkanten (se skitsen næste side).

tegning vandapportering

1. Forklaring til vandapportering

Fører og hund anbringer sig bag startlinien. På tegn fra dommeren kastes fuglen (her afgives intet skud), således at den falder ca. 30 meter fra hundens startplads på dybt og åbent vand og sådan, at hunden fra startlinien har mulighed for at bemærke sig stedet, hvor fuglen falder (se skitsen).

Straks efter udkastet træder kasteren væk fra bredden – om muligt ude af syne for den startende hund.

D. Bedømmelse

I hver af de tre discipliner har føreren ret til én gang at kalde sin hund af og helt tilbage til startlinie og på ny at dirigere den ud.

I hver disciplin gives karakter fra 0-10 point. For at bestå prøven kræves, at hunden har opnået mindst fem point i hver af de tre discipliner.

E. Karakterskala

Bestået:

10-9 point.....udmærket

8-7 point.....godt

6-5 point.....acceptabelt

Ikke bestået:

4-3 point.....mangelfuldt

2-0 pointuantageligt

Ved bedømmelsen tages hensyn til helheden og det idealbillede, man ønsker at se af en hund under apporteringen:

1. lyst og energi i et godt anlagt apportsøg i tilpas størrelse og fart,
2. bevidst søg ved næsens hjælp,
3. god kontakt til fører, således at det fremgår, at hunden er veldresseret og villig lader sig dirigere,

4. spontan og korrekt apportering (greb) og korrekt aflevering (siddende og i førerens hånd).

Det er ikke afgørende, om disciplinen afvikles på 4, 5 eller 6 minutter. Så længe hunden søger energisk og lader sig dirigere i området, hvor apportemnet ligger, skal den gives en rimelig tid, som dog ikke må være mere end 10 minutter, inden dommeren giver koblingsordre.

F. Stambogsføring og præmier

Resultatet af prøven registreres i hundens præmieregister i DKK. Resultater, der opnås af hunde, der tilhører de stående hønsehunderacer samt visse andre racer under DKK, indføres tillige i hundens stambog/resultatbog. For de engelske hønsehunderacers vedkommende anføres ”bestået” h.h.v. ”ikke bestået” uden angivelse af point. Opnåede point benyttes i forbindelse med uddeling af evt. ærespræmier eller i forbindelse med afholdelse af race-dyster. Bortset fra skænkede ærespræmier uddeles der ikke præmier.

Vejledning til apporteringsprøvereglerne

Ad § 38, stk. 2

Hvis der ved vandapportering bruges duer, skal det indskærpes, at der anvendes en tør due hver gang.

Ad Bilag 2, A

Dirigering af hund fra startlinien med overdreven brug af tegn, fløjte eller tilråb kan kun medføre træk i point i øverste del af skalaen, men ikke dumpning, hvis ellers betingelserne er opfyldt.

Dette gælder også for kanin- og vand-apportering

Aflevering må først ske på dommerens ordre.

For at opnå maks. point er det en betingelse, at apporteringen sker spontant, dvs. uden indgriben fra førerens side, når hunden har lokaliseret emnet. Det er herefter tilladt føreren at animere sin hund én gang til apportering, hvorved der tabes ét point. Ved yderligere animering til apportering dumper hunden.

Ad Bilag 2, B

Går hunden på vej ud i vandet et kortere stykke langs med land for derefter at svømme ud til fuglen, kan dette kun medføre pointtab, men ikke dumpning. Lægger hunden tilbageturen over land, medfører dette alene heller ikke dumpning.

Ad Bilag 2, C

Minus point gives for:

1. starturo (knaldapport),
2. manglende lyst og energi i søget,
3. dårlig kontakt til føreren og evne til at lade sig føre,
4. for stort anlagt apportsøg med lange afstikkere ud i terrænet,
5. animering én gang til apportering, efter at hunden har lokaliseret apportemnet,
6. tøven og ulyst til at tage apportemnet (roden og gnasken),
7. smider apportemnet fra sig på vej tilbage til føreren (grebskifte er tilladt, såfremt det gøres uden at lægge apportemnet),
8. decideret dårligt greb (hoved, hale- eller vingefjer),
9. nægter at sidde ved aflevering,
10. apportkommando til hunden inden tilladelse fra dommeren,
11. overdreven brug af fløjte og tilråb.

Desuden i vand:

12. trykker sig og viser ulyst til at gå ud i vandet,
13. hunden vender af sig selv om på halvvejen for at vende tilbage til land,
14. lægger tilbagevejen med fuglen over land,
15. smider fuglen i vandkanten,
16. stenkast for at lede hunden mod apportemnet.

En hund kan ikke bestå, hvis:

17. den er skudrød,
18. føreren animere den til apportering mere end én gang, efter at den har lokaliseret apportemnet,
19. den finder apportemnet, men går fra det uden at tage det op,
20. apportemnet er groft beskadiget,
21. føreren overskrider startlinien for så vidt angår ”Apportering af duer på land” og ”Apportering af hårvildt”.

Kapitel 14. Ræveslæbsprøve for kontinentale og engelske racer

§ 40. *Stk. 1.* Prøvens formål er at højne jagthundenes standard i den del af dressuren, der omfatter apportering af tungt vildt over stor afstand. Prøven er identisk med Fuldbugsprøvens disciplin for ræveslæb, jf. Regler for Afholdelse af Fuldbugsprøver i Danmark, II, A, 1. På ræveslæbsprøven kan dog kun omstartes én gang.

Stk. 2. For at bestå prøven, skal hunden have opnået mindst 3 point. Resultatet ”bestået” eller ”ikke bestået” samt karaktererne 4 til 0, fx ”Bestået med 4 point”, registreres på præmielisten og indføres i hundens præmieregister i DKK.

Stk. 3. *Karakteren 4* gives for det arbejde, der lever helt op til reglernes krav.

Karakteren 3 gives for det arbejde, som med få undtagelser lever op til reglernes krav. Arbejdets udførelse skal have en sådan karakter, at man ikke er i tvivl om, at hunden er en sikker hjælper, som vil kunne løse opgaven tilfredsstillende.

Karakteren 2 gives for det arbejde, som er behæftet med ikke ubetydelige mangler i forhold til reglernes krav. Opgaven udføres kun delvist, og på jagt ville en lignende præstation kunne have

medført, at vildt, som burde være leveret, mistes.

Karakteren 0 gives for den uantagelige præstation. Reglernes krav opfyldes ikke, og den jagtlige værdi af hundens arbejde er uacceptabel.

§ 41. *Stk. 1.* Prøven afvikles i skov eller skovlignende område, således at hunden skal arbejde selvstændigt uden støtte fra sin fører.

Stk. 2. Frosne, men veloptøede ræve kan anvendes. Det bør tilstræbes, at der anvendes ræve af god kvalitet og nogenlunde ens størrelse, helst ikke over syv kg.

Stk. 3. Slæbet har en længde på 300 m med knæk ved ca. 100 m og 200 m. Afstanden mellem slæbene skal tilstræbes at være mindst 60 m.

Stk. 4. Føreren må følge sin hund evt. i line ca. 10 m. Hunden skal herefter selv udrede slæbet og bringe ræven uden indgriben fra førerens side. Dog er det tilladt føreren med armbevægelser at tilkendegive sin position over for hunden, når den er på vej tilbage med ræven.

Stk. 5. Såfremt hunden får tab og vender tilbage eller må kaldes ind, sættes den på sporet igen, men mister herved ét point. Klarer den ikke slæbet anden gang, afbrydes arbejdet, og hunden mister muligheden for at opnå point. At hunden på vej tilbage med ræven skifter greb på denne, har ingen

indflydelse på præmiegraden, blot det sker, uden at føreren griber ind.

Stk. 6. Hunden må aflevere siddende eller stående.

§ 42. *Bemærkninger. Stk. 1.* Slæbet lægges af én person, men det fremmer prøvens afvikling, at der er to slæblæggere til disposition.

Stk. 2. Dommeren og slæblæggeren skal aftale en intern kommunikation, fx ved hjælp af jagthorn eller walkietalkie.

Stk. 3. Når slæblæggeren har aflagt ræven, fortsætter han ligeud mindst 15 m og skjuler sig. Slæblæggeren skal fra sit skjul kunne se hunden, og han skal omgående rapportere til dommeren, hvis hunden har været ved ræven og derefter forlader denne. I dette tilfælde afbrydes hundens afprøvning. Det skal understreges, at det ikke er hundens evner på spor, der skal bedømmes. Det er en apportering over lang afstand, hvor hunden støtter sig til det stærkt færtgivende slæb. Støder hunden vildt på sin vej frem til ræven, er det acceptabelt, hvis den kort forfølger dette, men den skal selvstændigt vende tilbage og fuldføre opgaven.

Fortegnelse over de stående jagthunderacers indplacering i h.h.v. kontinental og engelsk racegruppe

(Bilag til FMR § 3, stk. 2)

I medfør af FMR § 3, stk. 2, indplaceres de forskellige stående jagthunderacer af Dansk Kennel Klub efter indstilling fra Dansk Jagthunde Udvalg i h.h.v. den kontinentale og den engelske racegruppe.

Pr. d.d. er nedenstående racer indplaceret i de to racegrupper:

Kontinentale racer:

Ruhåret, Korthåret, Langhåret og Gammel Dansk Hønsehund, Münsterländer, Weima-

raner, Vizsla, Drentsche Patrijshond, Pudelpointer, Griffon Korthals og Tjekkisk Ruhåret Hønsehund.

Engelske racer:

Engelsk, Irsk og Gordon Setter, Pointer og Breton.

Den 1. april 2000

For Dansk Jagthunde Udvalg:

Aage Stenhøj Jørgensen

Formand

Instruktion for skytter og terrænledere på markprøver, hvor der fældes fugl

Formål

Formålet med denne instruktion er at skabe de bedste muligheder for, at der kan fældes fugl i **alle** situationer, hvor en hund har stand.

Skytterne

Prøvearrangørerne bør kun benytte skytter, der er rutinerede og så vidt muligt vant til at jage med stående hund.

Skytternes placering

Når en situation skal afvikles, placerer skytterne sig i den jagtmæssigt mest hensigtsmæssige afstand i forhold til hunden klar til skudafgivelse. Ved en hensigtsmæssig afstand forstås, at skytterne placerer sig i et område, der ligger 10-12 meter ude til siderne på hver sin side af den stående hund og med frit skud i forhold til hund og fører. Skytterne skal til enhver tid holde sig orienteret om, hvor øvrige hundeførere og publikum befinder sig i marken.

Skytterne skal følge med frem ved hundens avancering, klar til at afgive skud.

I øvrigt kan placering af skytterne med fordel aftales med dommeren, medens disse går frem mod den stående hund, specielt hvis særlige terrænforhold e.l. gør sig gældende.

Hvis hunden har stand ved et levende hegn el. lign., afgør dommeren, hvor skytterne skal placere sig. Hvis en skytte skal gennem et levende hegn, skal det ske så langt væk fra den stående hund, at skytten ikke laver uro, og derved får fuglen på vingerne.

Fældning af fugl

Ofte orienterer dommeren på forhånd skytten om, at hundeføreren må lade sin hund rejse fuglen, når skytterne er på plads. Hvis dommeren skønner, at avanceringen fx er for

upræcis el. lign., og situationen derfor ikke godtages, råber han fx ”Nej”, og fuglen må ikke fældes. Siger dommeren intet, har han godkendt situationen, og fuglen skal fældes. (Denne aftale er at foretrække for den modsatte, hvor dommeren råber ”Skyd”, hvis fuglen må fældes).

En anden lige så god måde at administrere dette forløb på er, at dommeren på forhånd har instrueret hundefører og skytter om, at dommeren skal give tegn til hundeføreren om, at situation kan afvikles. Først da, må hunden rejse sin fugl. Også her råber dommeren ”Nej”, hvis fuglen ikke må fældes.

Det pointeres, at det alene er dommeren, der kan godkende situationen. Det kan således ikke overlades til skytterne at give tegn til hundeføreren om, at fuglen kan rejses.

I hver enkelt situation bør der kun fældes én fugl. Det bør tilstræbes, at en fugl ikke fældes umiddelbart foran hunden.

Skytterne skal i øvrigt iagttage almindelige sikkerhedsregler i forbindelse med fældning af flyvende vildt. Når der ikke er meldt stand, går skytterne med knækket gevær.

Terrænlederen

Terrænlederen har ansvaret for de øvrige hundeføreres og publikums færden i terrænet, således at de hunde, der er til afprøvning, ikke forstyrres. Terrænlederen påser også at publikum ikke færdes på marker med afgrøder, der skal beskyttes. Endelig har terrænlederen ansvar for, at øvrige hundeførere og publikum af sikkerhedshensyn hele tiden færdes samlet i terrænet.

Hvis terrænlederen konstaterer, at de tilstedeværende ikke længere befinder sig i anvist område og derved kan være i fare i en evt.

skudsituation, har han pligt til at gribe ind. Er det nødvendigt at stoppe prøven, indtil problemet er løst, har han ret til dette.

Hvis den ene af skytterne tillige er terrænleder, skal han sikre sig, at hans anvisninger er forstået, inden slippet startes.

Terrænlederen bør – efter at ovennævnte hensyn til sikkerhed og afgrøder er iagttaget – tillige tage hensyn til, at øvrige hundeførere

og publikum i videst muligt omfang bør kunne følge prøvens afvikling.

Terrænlederen kan bruge publikum som stopklappere op imod en skov eller remise.

Dansk Jagthunde Udvalg
Januar 2004

Retningslinier for udtagelse af stående jagthunde til Danmarksmesterskabet

1.0 Udtagelse

1.1 Nationalitet

På Danmarksmesterskabet (DM) kan kun deltage danskejede hunde optaget i Dansk Hundestambog, der føres af Dansk Kennel Klub. Til DM kan kun udtages hunde, der har en stambogsført placering på en af de nedennævnte udtagelsesprøver.

1.2 Udtagelse

Til DM udtages fra organisationernes 5 efterårsvinderprøver op til 20 engelske og 20 kontinentale hunde. Disse udtages i forhold til antal startende hunde på de enkelte vinderprøver. Endvidere udtages 1. vinderne fra specialklubbernes efterårsvinderprøver, såfremt der på disse er startet mindst 10 hunde. **Alle udtagne hunde skal være præmieringsværdige, d.v.s. have fået betegnelsen ”vinder”.**

Hvis en hund på en af specialklubbernes vinderprøver som 1. vinder kvalificerer sig til DM og derefter tillige udtages på en af organisationernes vinderprøver, jf. ovenfor, indtræder 2. vinderen som deltager i DM i stedet for denne. Dette sker også, hvis 1. vinderen tilsvarende er forhindret i at deltage i DM. Udtages 2. vinderen tilsvarende eller er denne forhindret i at deltage i DM, indtræder 3. vinderen o.s.v.

I øvrigt henvises til Fælles Markprøve Regler for stående jagthunde (FMR) Kap. 4 § 11, stk. 4.

Dansk Jagthunde Udvalg
Januar 2004

DJU's sanktioner og procedureregler i disciplinærsager

(Bilag til FMR § 4)

Indledning

I forbindelse med 1997-revisionen af FMR besluttede DJU, at der i FMR – nærmere betegnet i FMR § 4 – skal henvises til den eksisterende fremstilling om disciplinær-

sager i DJU regi. Denne henvisning skal tjene det formål, at ingen brugere af FMR længere skal kunne være i tvivl om eksistensen af DJU's absolutte bemyndigel-

se til at træffe afgørelse i disciplinærsager, der henhører under DJU, og til at træffe de nødvendige disciplinære foranstaltninger.

Nærværende fremstilling er et koncentrat af den eksisterende ”Redegørelse for

disciplinære foranstaltninger, klagesager m.v. i Dansk Jagthunde Udvalg” af 18. juli 1997.

Kapitel I. Gældende bestemmelser om disciplinære foranstaltninger i DJU’s vedtægter og i FMR

1. DJU’s vedtægter

DJU’s vedtægter fastslår i afsnit 10, at *DJU som øverste klageinstans inden for dansk jagthundesport træffer afgørelser og idømmer disciplinære foranstaltninger af enhver art.*

En positiv regel om *godkendelse af dommere* findes i samme afsnit. Det fremgår her, at DJU uddanner og godkender dommere til at dømme de af DJU anerkendte prøver. Det følger heraf, at DJU omvendt kan *foranledige en dommerautorisation tilbagekaldt*. I selve autorisationsbrevet fra DJU har det siden januar 1992 bl.a. udtrykkeligt været anført, at DJU til enhver tid kan tilbagekalde en autorisation. Selv om autorisationsbrevet udgår fra DJU, er det dog formelt DKK, der autoriserer dommere og evt. tilbagekalder disses autorisation.

På baggrund af DJU’s vedtægter og FMR samt den omstændighed, at disciplinærsager i DJU regi er unddraget DKK’s disciplinærnævns kompetence ifølge særskilt aftale mellem DJU og DKK, kan det fastslås, at *DJU i sit regi besidder den lovgivende, dømmende og udøvende magt i klagesager af enhver art.*

2. FMR

Kapitel 2 i FMR indeholder regler om *DJU’s kompetence* samt administrative regler om klagesager, Kapitel 7 regler om *prøvelederens kompetence*, Kapitel 8 om *dommerens kompetence*.

I Kapitel 2 anføres det, at *DJU administrerer og fortolker FMR* (§ 3, stk. 1). Prøvedeltagernes, herunder også dommeres og andres klager/indberetninger vedr. prø-

vens afholdelse indgives til DJU (§ 3, stk. 4), der også kan modtage indberetning fra den prøvearrangerende organisation vedr. evt. bortviste prøvedeltagere (§ 3, stk. 4), i praksis når sagen ikke har kunnet sluttes i mindelighed. Den indklagede skal have lejlighed til skriftligt at udtale sig, inden DJU træffer endelig afgørelse i sagen.

Kapitel 7 anfører om *prøvelederen*, at denne er prøvens øverste administrative myndighed (§ 14). Prøvelederen kan bortvise en deltager fra prøven, hvis ordensreglerne overtrædes eller den arrangerende organisations interesser modarbejdes (§ 3, stk. 4). I tilfælde af bortvisning skal prøvelederen foretage indberetning til den arrangerende organisation (§ 3, stk. 4). Endvidere har prøvelederen under selve prøven beføjelse til at foretage en mere uformel form for klagebehandling, dvs. bilæggelse af stridigheder (§ 3, stk. 3), men en selvstændig bemyndigelse til at bringe egentlige sanktioner i anvendelse - bortset fra som ovenfor nævnt adgangen til at bortvise en prøvedeltager (§ 3, stk. 4) – har prøvelederen ikke. Bemyndigelse hertil har alene DJU.

Kapitel 8 angiver *dommerens* pligt til at udelukke en fører fra prøven, hvis dommerens anvisninger ikke efterkommes (§ 19, stk. 1) samt dommerens ret til i en nærmere angivet situation, førerens overdrevne brug af fløjte og tilråb (§ 19, stk. 2), at udelukke føreren, hvis dommerens henstilling om at ophøre hermed ikke følges. Det følger af indholdet af de to nævnte bestemmelser, at dommeren i en § 19, stk. 1-situation skal indberette forholdet til DJU,

medens dette ikke er tilfældet i en § 19, stk. 2-situation. Forskellen beror på, at stk. 1 er så bredt affattet, at en hel række af forskelligartede overtrædelser fra en førers side kan rammes af denne bestemmelse, medens stk. 2. vedrører førerens måde at føre sin hund på.

I tilknytning til FMR skal det nævnes, at deltagerne på prøver tilmelder sig disse på den autoriserede tilmeldingsblanket. Af

denne fremgår, at deltageren skriver under på, *at hunden tilmeldes i henhold til DJU's markprøveregler* (dvs. prøveregler i almindelighed, da der også kan ske tilmelding til f.eks. apporteringsprøve). Denne udformning giver sammen med vedtægter og DUV's kommissorium DJU en uindskrænket hjemmel til at anvende de sanktioner og den procedure, som måtte blive besluttet af bestyrelsen.

Kapitel II. De enkelte sanktioner i DJU regi og den berørte personkreds

1. Sanktionsformerne

Der findes intetsteds en udtømmende angivelse af de forskellige sanktioner, men anvendelsen af de nedennævnte sanktionstyper beror – bortset fra sanktionen udelukkelse – hovedsagelig på en mangeårig kutyme i DJU og på, hvad der i foreningsregi er sædvanligt.

De sanktioner, DJU kan bringe i anvendelse, er: *Henstilling, misbilligelse, advarsel, bortvisning, udelukkelse, fratagelse*

af dommerautorisation og for dommeraspiranter *afbrydelse af uddannelse*. Henstilling (også kaldet påtale), misbilligelse og advarsel vil blive anvendt hyppigst med henstillingen som den mildeste sanktion overhovedet.

2. Personkredsen

Sammenfattende vil sanktionerne i praksis kunne bringes i anvendelse over for den i nedenstående skema anførte *personkreds*:

Henstilling/Misbilligelse/Advarsel	Bortvisning	Udelukkelse	Fratagelse af aut./Afbrydelse af udd.
tilskuere prøvedeltagere prøveledere terrænledere skytter dommere dommeraspiranter	tilskuere prøvedeltagere terrænledere skytter	prøvedeltagere	dommere dommeraspiranter

3. De enkelte sanktioners indhold

Sanktionen *henstilling* er som anført DJU's mildeste sanktion, som må formodes at blive anvendt i de fleste disciplinærsager, hvor overtrædelser, der påtales, er af mindre alvorlig karakter, og hvor DJU blot vil markere, at der foreligger en overtrædelse. Også i tilfælde, hvor beviset for en overtrædelse, som ville have medført en

strengere sanktion, er svagt, vil sanktionen *henstilling* være hensigtsmæssig.

Misbilligelse går en smule videre end henstillingen, ved at misbilligelsen indeholder et element af afstandtagen fra DJU's side over for den begåede forseelse.

Advarsel kan af DJU anvendes i en lang række tilfælde af mindre disciplinære forseelser, hvor det findes påkrævet ved

advarslen at meddele den pågældende, at gentagelsestilfælde vil medføre strengere sanktioner.

Bortvisning, foranstaltet af prøvelederen på en prøve, anvendes over for alvorligere forseelser specielt i de tilfælde, hvor fore-skrevne ordensregler eller anvisninger over-trædes forsætligt, eller hvor den arrange-rende organisations interesser groft mod-arbejdes, jf. FMR § 3, stk. 4.

Udelukkelse (eksklusion) fra deltagelse på anerkendte prøver kan ske for en bestemt periode eller for bestandig, jf. FMR § 4. Forseelser, der fører til udelukkelse, stræk-ker sig fra fx ulovlig træning af hund på anden mands terræn, uberettigede/chikanøse klager over dommere, til overtrædelse af

FMR, jagtlovgivningen og af dyreværns-loven.

Fratagelse af dommerautorisation kan ske for et bestemt tidsrum eller for bestandig. Grundlaget herfor kan være egentlig pligtforsømmelse, overtrædelse af FMR, jagt og/eller dyreværnslovgivningen, eller at dommeren begår forseelser, der nedsætter ham/hende så meget i almindeligt omdømme, at DJU skønner, at DJU's interesser ikke mere af den pågældende varetages forsvarligt. De anførte eksempler, der ikke er udtømmende, gælder tilsvarende, hvor der sker *afbrydelse af uddannelse* for dommeraspiranter.

Kapitel III. Proceduren i klagesager

1. Betegnelsen *klagesager* er en fælles-betegnelse for både *almindelige klager*, fx fra en prøvedeltager mod en prøveleder eller en dommer, og *indberetninger*, fx fra prøvelederen eller dommeren mod en prøvedeltager.

2. *De egentlige kompetenceregler* findes for DJU's vedkommende i FMR § 4, for prøvelederens vedkommende i § 3, stk. 4, jf. § 14, h). For dommerens vedkommende findes den væsentligste kompetenceregel i § 17 om *det frie skøn* og i øvrigt i §§ 18 og 19. Hjemmelen for at DJU kan frakende en dommer hans/hendes autorisation, kan modsætningsvis udledes af DJU's ved-tægter, afsnit 10. Hjemmelen fremgår endvidere direkte af ordlyden af selve dommerautorisationen.

3. En typisk klagesag vil blive indledt med fx en prøvedeltagers *indgivelse af skriftlig klage* over prøvens afvikling eller bedøm-melse til DJU senest otte dage efter prøvens afholdelse (FMR § 3, stk. 3). For sen indgivelse af klage eller manglende betaling af klagegebyr medfører afvisning af klagen.

Får klageren ikke medhold, fortabes klagegebyret.

Forinden en klages indsendelse vil prøvelederen oftest have søgt *sagen løst i mindelighed* (FMR § 3, stk. 3).

Opstår en klagesag ved, at prøvelederen bortviser en deltager, foranlediger prøve-lederen sagen *indberettet til den arrangerende organisation* (FMR § 3, stk. 4). Her vil mindre sager blive søgt forligt ved den på-gældende bestyrelses foranstaltning, medens sager af mere kompliceret indhold og sager, hvor sanktioner med sandsynlighed kan blive aktuelle, vil blive indberettet til DJU.

Når en klage eller indberetning modtages i DJU's sekretariat, oversendes sagen til DUV, der på DJU's vegne forestår behandlingen af klagesagen. Der *indhentes skriftlig udtalelse* fra den, klagen er rejst imod. Når sagens parter har udtalt sig, hvilket kan medføre flere indlæg fra parterne, når evt. udtalelser fra andre er indhentet, og et evt. møde med indklagede har været afholdt, udarbejder DUV en indstilling til DJU's bestyrelse, som herefter træffer den endelige beslutning i sagen, herunder om sanktionsvalget.

Klager, der umiddelbart findes at være uberettigede, eller klager over en dommers bedømmelse, som vedrører dommerens frie skøn (FMR § 17, stk. 1), vil som hovedregel blive afvist.

Dommerens afgørelse *inden for rammerne af FMR er endelig og inappellabel* (§ 17, stk. 1), hvilket fx. vil sige, at en af dommeren tildelt præmiegrad står ved magt. Dette princip er etableret for at skabe autoritet og ro omkring dommernes afgørelser. Men det forekommer naturligvis, at DUV ikke er enig med en dommer i hans/hendes afgørelse. I så tilfælde påtaler DUV sagen over for dommeren, men præmiegraden vil som udgangspunkt ikke blive ændret, medmindre der foreligger egentlige overtrædelser af FMR.

For at give jagthundesportskredse indblik i DJU's afgørelser i klagesager har DJU's bestyrelse truffet beslutning om, at alle trufne afgørelser i klagesager af enhver art offentliggøres. Der nævnes dog kun navne på indklagede, hvis afgørelsen omfatter sanktionerne "udelukkelse" eller "fratagelse af dommerautorisation". Offentliggørelse sker i "Jagthunden", "Hunden" og "Jæger".

4. Det vil af fremstillingen ses, at DJU i forbindelse med proceduren i klagesager i det omfang, det er muligt, har etableret det fra den almindelig retspleje kendte og helt grundlæggende retssikkerhedsprincip, *det kontradiktoriske princip*, dvs. at sagens parter, specielt indklagede, skal have mulighed for dels at have fuldt indseende med sagens akter dels at have ret til at svare på de anklager, der er rejst mod ham/hende.

Den 1. januar 2004
Peter Strøbech